

paa nye Indtægter, som man har henvist til fra den Side.

Undersøger man dette Forhold, undersøger man først, hvilke Indtægtslove man har stemt imod fra den Side, ja, saa er det jo uimodsagt slaaet fast, at man har stemt imod Luksusskatter af forskellig Art: Restaurationsskatten, Chokoladeskatten, Lukstoldloven o.s.v., Skatter til et samlet Beløb af 47 Mill. Kr. Men med Hensyn til Indtægtssiden er der en Post til, som her maa tages i Betragtning, og det er Finanslovens § 2, vore Statsvirksomheder. Her vil det erindres, at da vi i Foraaret 1921 behandlede de paagældende Takstlove, kom de Radikale og Socialdemokraterne hver med betydelige Overbud. Ærede Medlemmer vil erindre, at den højtærede Trafikminister oplyste, at de Takstnedsættelser, der her var Tale om, indeholdt en Risiko for Statsvirksomhederne af saadant noget som 30 Mill. Kr.; men man ventede en forøget Trafik, og man ventede bedre Udsigt til Balance derved, at man som bekendt afskrev de dyre Kul. Men fra Oppositionspartiernes Side foreslog man den Gang Takstnedsættelser, der var i alt væsentligt dobbelt saa høje som de, der blev gennemført. Nu ved vi jo, at naar Balance er opnaaet i Statsvirksomhederne, skyldes det ikke først og fremmest, at man har kunnet skaffe forøgede Indtægter; nej, Indtægterne er gaaet ned, men det er lykkedes denne Regering at faa Udgifterne forholdsvis længere ned og derved at naa Balance. Jeg er sikkert paa den rette Side, naar jeg siger, at hvis vi havde fulgt Oppositionen i dens Krav om yderligere Takstnedsættelser paa dette Tidspunkt, vilde det i hvert Fald, øget Trafik taget i Betragtning, have betydet en Mindreindtægt for vore Statsvirksomheder paa 15 Mill. Kr.

Erindres vil det ogsaa, at man gjorde Overbud, da der var Tale om Fastlæggelse af Tjenestemændenes Konjunkturtillæg. Ved Nedsættelsen forrige Aar blev der indvundet et Beløb af 16 Mill. Kr.: $\frac{1}{3}$ af det gamle Konjunkturtillæg, medens man fra Oppositionens Side først gik pure imod en saadan Nedsættelse, men dog endte med fra Socialdemokraternes Side at stille Forslag om en Nedsættelse paa 20 pCt. eller 9 Mill. Kr. Der vilde vi have manglet 7 Mill. Kr. Og vi erindrer fra i Foraaret, at man ej heller den Gang fra den Side vilde gaa nær saa vidt, som vi gik. Det drejede sig om, at man vilde have nedsat Konjunkturtillægget med 4 Mill. Kr. mindre, end Tilfældet blev. Vi havde altsaa for Konjunkturtillæggets Vedkommende i Dag manglet et Beløb paa 11 Mill. Kr., hvis vi havde

fulgt Oppositionspartiernes Politik. Ja, i Virkeligheden havde vi manglet et større Beløb, idet man erindrer, at man fra den Side ved den sidste Revision af Konjunkturtillægget havde Forslag fremme om, at dette Tillæg skulde være flydende, og vi vilde, hvis dette Forslag var blevet vedtaget, nu til Oktober have faaet en Forhøjelse af Konjunkturtillægget i Stedet for en Nedsættelse. Men jeg skal slet ikke medregne det Beløb, der her kan være Tale om, da vi fra vor Side ogsaa gav Tanken om et bevægeligt Konjunkturtillæg i Forhold til Pristallet vor Tilslutning, vi krævede kun, at Nedsættelsen saa skulde have været noget større. Det drejer sig altsaa mindst om et Minus paa 11 Mill. Kr. for Konjunkturtillæggets Vedkommende.

Endvidere er det oplyst, at de Besparelsesforslag, der er gennemført af den nuværende Regering, andrager saadant noget som 40 Mill. Kr. Nu har man sagt, at disse Poster for en væsentlig Del er gennemført paa Initiativ af Lønningsraadet, hvor man har en radikal Mand som Formand. Dette betyder jo intet, for det er vitterligt, at disse Besparelsesforslag ikke vilde være blevet foreslaaet eller gennemført under den tidligere Regering. Og naar man ved, at en væsentlig Del af Besparelserne hidrører fra en anden Tjenestetidsordning, og man har set, at i Københavns Kommunalbestyrelse, hvor Socialdemokraterne har Ledelsen, fastholder man doktrinært 8 Timers Arbejdsdagen, saa er det givet, at denne Besparelse paa 40 Mill. Kr. ikke vilde være naaet under en socialdemokratisk Regerings Ledelse.

Men det Omraade, hvor Overbudene i særlig Grad har gjort sig gældende, og hvor det i Virkeligheden skæpper mest, er med Hensyn til de sociale Love. Det er nu blevet sagt her af det ærede Medlem Hr. Borgbjerg, det ærede Medlem Hr. Holger Larsen og andre, at Venstre var blevet et usocialt Parti. De Herrer ved, at det ikke er rigtigt; i hvert Fald de Herrer, der som Kommunalbestyrelsesmedlemmer har siddet rundt omkring i Kommunerne og administreret vore sociale Love sammen med konservative Medlemmer og Medlemmer af Partiet Venstre, ved, at denne Paastand om, at de nævnte to Partier eller særlig Venstre, hvilket Parti jeg særlig har Grund til at hæfte mig ved, har manglet social Forstaaelse, ikke er rigtig. Jeg har for mit Vedkommende i en lang Aarrække været Formand for et Alderdomsunderstøttelsesudvalg, hvori der ogsaa sad en Konservativ og en Socialdemokrat, og jeg tør sige, at der aldrig var nogen Uoverensstemmelse